

CIP - Kataložni zapis o publikaciji

Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

796.52(234.323.5)(036)

HABJAN, Vladimir

Karnijske Alpe : med Julijci in Dolomiti : izbirni vodnik / Vladimir Habjan, Irena Mušič Habjan ; [zemljevidi Andrej Stritar, pregledni zemljevid Peter Šilak]. - 2., dopolnjena izd. - Ljubljana : Planinska zveza Slovenije, 2026

ISBN 978-961-7226-12-6

COBISS.SI-ID 276871427

IZBIRNI VODNIK

Vladimir Habjan
Irena Mušič Habjan

KARNIJSKE ALPE

Med Julijci in Dolomiti

2026

KAZALO

Čari gora za mejo	9
Karnijskim Alpam na pot	13
O Karnijskih Alpah	16
Zasnova vodnika	30
Preglednica vzponov	34
SEVERNA VERIGA OD TRBIŽA DO LONIC	34
1 Ojstrnik	40
2 Lepi vršič/Cima Bella	43
3 Šinauc/Monte Scinauz	46
4 Soteska Uccelli	49
5 Soteska Krnice/Garnitzenklamm	52
6 Krniške skale/Gartnerkofel	55
7 Konjski špik/Monte Cavallo	58
8 Veliki Koritnik/Trogkofel	62
9 Hochwipfel	66
SKUPINI ZUC DAL BORA IN SERNIA	
10 Montusel, Monte Cozzarel	70
11 Zuc dal Bor	73
12 Crete di Gleris	76
13 Monte Uualt	79
14 Monte Pisimoni	82
15 Creta Grauzaria	85
16 Monte Sernio	88
17 Monte Sernio po jugozahodnem grebenu	91

18	Monte Palavierte, Cuel Mauron	94
19	Monte Amariana	96
20	Monte Amariana po jugozahodnem grebenu	98

SEVERNA VERIGA KARNIJEV OD LONIC DO PRELAZA PLÖCKEN

21	Monte Tersadia	104
22	Monte Zermula	106
23	Monte Dimon, Monte Paularo	108
24	Hoher Trieb/Cuestalta	111
25	Creta di Timau	113
26	Polinik	116
27	Pal Piccolo/Kleiner Pal	119

OD PRELAZA PLÖCKEN DO DOLOMITOU

28	Creta di Collinetta	124
29	Creta di Collina, Creta delle Chianevate	128
30	Monte Coglians/Hohe Warte	132
31	Monte Coglians, pot Koban-Prunner	135
32	Gamskofel	138
33	Monte Capolago/Wolayer Seekopf	140
34	Monte Sasso Nero, Monte Uolaia	142
35	Creta Verde, ferata Steinwand	146
36	Monte Fleons, pot Adama Salcherja	149
37	Torkarspitze, Zwölferspitze	151
38	Monte Peralba/Hochweisstein	154
39	Cima Palombino, Crode dei Longerin	157
40	Filmoorhöhe/Cresta della Pitturina	160
41	Monte Cavallino/Grosse Kinigat	164
42	Grosse Kinigat Klettersteig	166
43	Karnijska vezna pot	170

GORE NAD SAURISOM IN SAPPADO, SKUPINA BRENTONI

44	Col Gentile	182
----	-------------	-----

45	Monte Piettinis	184
46	Monte Tinisa	186
47	Monte Bivera, Monte Clapsavon	188
48	Monte Tiarfin	192
49	Monte Cimon	194
50	Creta Forata	196
51	Monte Siera	198
52	Creton di Culzei, Ferata 50	200
53	Creton di Clap Grande	204
54	Terza Grande	208
55	Monte Lastroni	210
56	Monte Rinaldo	212
57	Monte Brentoni	216
58	Monte Pupera Valgrande	219
59	Monte Tudaio	222

UZHODNE KARNIJSKE PREDALPE

60	Monte San Simeone	228
61	Monte Cuar	231
62	Monte Uerzegnis	233
63	Monte Valcalda	235
64	Monte Frascola	240

KARNIJSKE PREDALPE S SEVERA

65	Monte Cimacuta	244
66	Monte Cridola	248
67	Monfalcon di Forni	251
68	Monte Miaron, pot Giovanni Olivato	254
69	Montanel	258
70	Monte Castellato	260
71	Cima Cadin di Toro	262
72	Cima Cadin degli Elmi	264

OSREDNJE KARNIJSKE PREDALPE

73	Cima Spe, pot Arturo Marini	268
74	Dolina Val Montanaia	270
75	Alpinistična pot Luciano Micheluz	274
76	Cima Monfalcon di Montanaia	277
77	Dolina Val Monfalcon di Forni	279
78	Monte Pramaggiore	282
79	Cime Postegae	285
80	Monte Ferrara	288
81	Monte Vacalliza	290
82	Cima dei Uieres	294
83	Monte Turlon	298
84	Monte Turlon iz doline Val de Bos	301
85	Monte Caserine Alte	304
86	Monte Cornaget	307
87	Monte Dosaip	309
88	Monte Resettum	311
89	Monte Castello	314
90	Monte Raut	316
91	Cima Laste	318
92	Cima dei Preti	322
93	Monte Duranno	324
94	Spalla del Duranno	328
95	Monte Borga	330
96	Ferata Gola del Uajont	332

NAD PIANCAVALLOM

97	Col Nudo	336
98	Crep Nudo	340
99	Monte Messer	342
100	Monte Cavallo	346

OPOZORILO

Čprav je eden od osnovnih ciljev planinsko-izletniških vodnikov povečati varnost obiskovalcev gora, pa avtorja in založba ne prevzemajo odgovornosti za morebitno nesrečo ali škodo, ki bi jo utrpel uporabnik vodnika. Na nevarnosti je opozorjeno pri vseh opisih, vendar je vsak opis subjektiven, poleg tega se razmere na terenu lahko spreminjajo iz ure v uro. Uporabnik se za turo odloči sam in tudi tvega sam.

Čari gora za mejo

Ko sva se z Ireno na silvestrski dan leta 2004 s turnimi smučmi povzpela na Lepi vršič, na najvzhodnejše obronke Karnijskih Alp, in se zagledala v množico gora na zahodu, si niti v sanjah nisva predstavljala, da bova v naslednjih petnajstih letih obhodila vse najvišje vrhove tega čudovitega gorstva. V vročem poletju leta 2007 sva prečila Sernio, najin drugi karnijski vrh, tokrat v kopnem, in to leto štejem za začetek dolgega popotovanja po vršcih karnijskega gorstva. V vseh teh letih se je obiskov nabralo čez sto petdeset. Nekatera leta so bila pri spoznavanju novih vrhov Karnijcev intenzivnejša, druga manj, pač odvisno od ciljev, ki sva si jih postavljala za tekoče leto. Sprva so bile ture posvečene ogledom za vodnik po Vzhodnih Alpah (*Alpe brez meja*, Sidarta, 2017), pozneje pa sva se povsem načrtno podala v raziskovanje prav vseh gorskih skupin in območij Karnijskih Alp. Od leta 2017 naprej sva ves dopust in večino koncev tedna preživela na tem območju in se dobesedno abonirala v najinem najbolj priljubljenem kraju dopustovanja, v idiličnem kampu Bresin pri Cimolaisu pod skupino Spalti di Toro.

Kako je prišlo do odločitve za novi vodnik, čeprav sem se že pred tem večkrat trdno odločil, da se tega ne grem več, se niti ne spomnim. Dejstvo je, da so naju te gore »potegnile« in sva si vmes – po stari navadi, da nama bo to že enkrat prišlo prav – delala zapiske. Gorovje sva obiskovala največ poleti, nekaj tudi pozimi, posebno če ni bilo veliko snega. So pa Karnijci primerni tudi za turne smuke, a je tale vodnik pač »kopenski«. In tako je nastal predvsem z željo, da bi tudi vi, bralci, doživeli čim več tistega, kar sva v teh gorah midva.

V čem je tak čar Karnijcev? Ko stopiš na en vrh, se ti odpre paleta drugih, ki te preprosto vabijo. In teh gora ne zmanjka in ne zmanjka. Vedno se pojavi nekaj novega, kak nov vablji vrh, nove doline, nove poti ... Drugi čar je neizmerna divjina gorstva, nekateri predeli so popolnoma od rok in tam se počutiš kot pred stoletji, sam z naravo.

Veseli me, ko opažam, da slovenske ljubitelje gora vedno bolj veseli obiskovanje Karnijcev. O tem sem se prepričal po številnih objavah na družabnih omrežjih, objavah izletov planinskih društev, po vpisih Slovencev na vrhovih Karnijcev in tudi po odzivu nekaterih oskrbnikov, s katerimi sva govorila. Naj omenim le primer prijaznega oskrbnika Ivana Da Riosa na koči Pordenone v dolini Cimoliana, kamor sva nenajavljena prišla nekega večera okoli osme zvečer, torej že po večerji. Če bi drugi oskrbniki še negodovali, ta ni, ampak naju je smeje povabil noter in nama z veseljem postregel. Ko sem mu naslednji dan po vzponu na Cimo Monfalcon di Montanaia po naključju brez zemljevida povedal, da piševa vodnik po Vzhodnih Alpah, kamor sodijo tudi Karnijske Alpe, nama je velikodušno podaril odličen zemljevid območja in naju počastil z rundo piva, ko pa sva mu čez čas prinesla pokazat še knjigo, jo je celo odkupil. Knjigo, napisano v slovenščini, za v koč v Italiji! Zakaj, boste vprašali? Zato, ker mu je jasno, da te kraje in gore obiskujejo tudi Slovenci, in jim je želel knjigo ponuditi v branje ob dolgih večerih, preživetih v koči, ali za deževne dni.

Karnijske Alpe so tako prostrane, da si mi, stisnjeni v naš mali košček treh slovenskih visokogorskih skupin, Julijskih Alp, Kamniško-Savinjskih Alp in Karavank, kar težko

predstavljamo, da zavzema tako veliko območje eno samo gorstvo. Zato je razumljivo, da nam niso poznani prav vsi predeli teh gora. Če bližnje cilje za mejo še poznamo, se to z oddaljenostjo prav gotovo zmanjšuje in prej ali slej pridemo tudi do skorajda neznanih gorskih skupin. V izboru predlaganih tur sva avtorja to upoštevala. Predlogov tur in izletov, ki so dostopni v enem dnevu, je več, tistih dlje pa nekaj manj. So pa cilji enakomerno razporejeni po vseh območjih, tako da noben bistveno pomemben vrh ne manjka, predvsem pa je zastopana vsaka gorska skupina.

Nekatera območja so bolj, druga manj obiskana. Če rečem na grobo, je severna veriga, kjer poteka karnijska transversala, zelo obiskana, verjetno bolj kot južni del gorstva. V kočah ob transversali je treba rezervirati spanje že zgodaj poleti ali še bolje spomladi. Če prideš tja nenajavljen sredi poletja, proste postelje zanesljivo ne bo, razen izjemoma v izredno slabem vremenu, če najavljeni planinci niso mogli prispeti do koč. Južni del gorstva je sicer obiskan, a planinci se večinoma vzpenjo le na lažje vrhove, še raje pa le prečijo iz ene doline v drugo. V tem delu gorstva je namreč cela vrsta težko dostopnih gora in so tako bolj prepuščene alpinistom.

Vodnik je torej namenjen bolj kopnim vzponom kot zimskim, čeprav se na lažje vrhove (na primer Lepi vršič, Ojstrnik, Verzegnis idr.) lahko vzpnemo tudi v snegu. V izboru je praktično vse, kar današnjega obiskovalca gora zanima: izleti po dolinah in soteskah, vzponi na laže in teže dostopne vrhove, markirane zavarovane poti in vse bolj priljubljene športne ferate ter ne nazadnje je nekaj tudi brezpotnih gora z elementi plezanja, saj je tudi to del gorništv. Za vsakogar nekaj.

Karnijske Alpe so sicer lahko dostopne, ceste so speljane na odlična izhodišča, preprednost s potmi je dobra. Pa vendarle velja opozoriti na občasne ujme, ki jih doživijo te gore. Pogosti so nalivi, ko nekateri dobesečno opustošijo doline, zaradi česar so kakšne več let neprehodne zaradi obnove (na primer dolina Settimana). Izjemno rušilen vetrolom jeseni leta 2018 je skoraj spremenil podobo več dolin, delno pa tudi gora. Ko sva leta 2019 za prvomajske praznike spet prišla tja, sva doživela hladen tuš. Več zaprtih dolin za promet, poti neprehodne zaradi nepregledne množice podrtih dreves ... Vse to moramo pri obisku upoštevati (preverimo informacije na spletu) in zaradi vsega naštetega tudi pričujoče opise jemati z določeno rezervo. Če boste na terenu naleteli na kakršne koli spremembe, naju ali založbo, prosim, obvestite, da podatke v morebitnih ponatisih upoštevamo.

Zaradi epidemije koronavirusa je leta 2020 najino obiskovanje Karnijcev začasno zastalo. V začetku leta nama je še uspelo obiskati dva cilja v bližini meje, ki sta bila še kopna, potem pa ne več. Ponovno sva se odpravila tja po epidemiji in danes še vedno odkrivava nove čare tega bogatega gorstva. V vseh letih najinega obiskovanja italijanskih gora (avstrijskega dela ni prav veliko) sva se prepričala o italijanski gostoljubnosti in nimava niti ene same neprijetne izkušnje, prej nasprotno, celo vrsto zelo prijetnih.

V teh krajih in gorah sva doživela veliko lepega, spoznala čudovite hribe in srečala veliko obiskovalcev z vseh koncev Evrope. Gor sva se lotila od zgoraj, s severa iz Ziljske doline in doline Lesachtal pa tudi iz doline Drave, ter od spodaj, iz Furlanske nižine. Prevozila sva na tisoče kilometrov, od avtocest (skozi Pordenone znava priti skoraj zavezanih oči) do ozkih gorskih cest, kjer je komaj prostora za enega, kaj šele za srečevanje z drugimi (na primer med krajem Paularo in prelazom Lonice). Bila sva priča celi vrsti prometnih nesreč – v popolni temi je na avtocesti na prehitevalnem pasu ležal avto brez luči na strehi, midva pa sva letela mimo ..., v italijanskem predoru je odpadal strop ... Spominov je cela vrsta. Spala sva v avtu in kombiju na najbolj čudnih koncih; razbila prtljažnik za kolesa, saj ta ni primeren za strme mokre gorske ceste; iskala avtomehanike v nedeljo zvečer; pustila prižgane luči v kombiju, da sem moral v dolino namesto na hrib; tipala v

megli, ko nisva niti vedela, ali sva na pravem vrhu; obračala, ker nama ni uspelo priti do vrha, in se znova vračala; doživela najhujšo moro – sredi zahtevne ferate, kjer se nimaš kam umakniti, je začelo grmeti in se bliskati; prečila sva pot, ki je bila uradno zaprta (in to ne le enkrat), ... zgrešila dolino, v katero sva bila namenjena; se prebijala skozi rove podrtih dreves; na samotnem gorskem vrhu naju je preletaval dron in še bi lahko našteval. Seveda se danes, ko se oziram nazaj, vsega spominjam v olepšani luči, kar je tudi prav. Vse negodovanje, slapovi znoja, razbijanje glave, kako se bova iz tega izvlekla ..., so pozabljeni. Ostajajo le spomini na veličastne razglede in vtisi na čudovito gorstvo, ki ga je nedvomno vredno obiskati, in vam ga toplo priporočava.

Bodi dovolj. Zahvaljujeva se založbi, da je sprejela izziv in izdala vodnik. Urednik Andrej Stritar je prispeval pomemben delež k boljšemu izdelku, vodnik *Karnijska potepanja*, ki ga je napisal z ženo Urško, pa je bil pravzaprav prvi in glavni vir na začetku najinega raziskovanja gorovja. Zahvala za pregled gradiva gre recenzentu Vidu Pogačniku in tudi vsem, ki so kakor koli pripomogli k izdaji: Marjani Žvab in Jožetu Drabu za nekaj opisov pristopov, Andreju Mašeri za koristne pripombe, Sonji Čokl za temeljito lekturo, Mojci Dariš za odlično oblikovanje, mojemu prijatelju iz mladih let Žaretu Modlicu - Mišu za obdelavo fotografij. Za dodatne popravke pri ponatisu se zahvaljujeva prevajalki Alenki Možina. Hvala tudi najinim hribovskim prijateljem, s katerimi sva opravila nekaj opisanih tur. Vam, bralcem, pa želiva, da vam prinesejo obiski Karnijcev vsaj toliko zadovoljstva, kot so ga nama, raje pa še več.

Pa srečno v Karnijcih!

VLADIMIR HABJAN

Karnijskim Alpam na pot

Kar malo nevoščljiv sem Ireni in Vladimirju za vse, kar sta doživela v Karnijskih Alpah! Z veseljem bi jima sledil in obiskal tiste kotičke, ki jih tam še ne poznam. A čas teče, z leti gore postajajo višje in višje in telo preprosto noče in ne zmore, kar bi duša želela. Šestnajst let je že minilo, odkar sva z ženo Urško izdala *Karnijska potepanja*, v katerih sva opisala najino takratno odkrivanje teh gora in povabila bralce k obisku. V veliko zadovoljstvo je po toliko letih gledati in brati, da je najino takratno sejanje obrodilo sadove – vedno več Slovencev hodi tja uživati v gorske divjine.

Z veseljem sem sprejel Vladimirjevo povabilo in prevzel uredništvo te knjige. Ker imata Irena in Vladimir za sabo že vrsto vodnikov in dobro vesta, kako se besedilo pripravi za tisk, prav težkega dela nisem imel. Lahko sem užival v podrobnem branju vseh opisov ter v glavi in na zemljevidih obujal spomine. Kot urednik kartografije Planinske zveze Slovenije sem poskrbel, da je ta vodnik prvi pri Planinski založbi, ki je povezan s sistemom maPZS. Poteki vseh izletov in tur so vrisani v digitalni zemljevid, v knjigi pa so kode QR, s pomočjo katerih si jih lahko ogledate na svojih pametnih telefonih. Upamo, da bo koristna povezava med dobrim starim tiskanim vodnikom in sodobnimi orodji, s katerimi si svet vse bolj pomaga. Knjigo je prijetno vzeti v roke, listati, občudovati fotografije in ob njej sanjariti. Moderna orodja pa nam lahko hitreje pomagajo tako doma med pripravami kot na terenu sredi akcije.

Irena in Vladimir sta gornika, tudi alpinista, ne zgolj preprosta planinca. Za njiju markirane poti niso dovolj. Želita si čim več pristnega raziskovanja starih stezic, brezpotij in zahtevnih pristopov na drzne vrhove. Kar sta odkrila in izkusila, skušata v tej knjigi posredovati tudi drugim, predvsem sebi podobnim. Torej naj velja opozorilo, da pri izbiri ture iz te knjige zelo skrbno preverite podatke o njeni zahtevnosti, višinski razliki, nevarnostih na poti in času, potrebnem zanjo! Lotite se je samo, če boste res prepričani, da jo zmorete. Če dvomite, raje izberite drug cilj.

Čeprav je to izbirni vodnik, Slovenci s to knjigo dobivamo tako rekoč enciklopedijo Karnijskih Alp. Težko si predstavljam, da bi lahko gorstvo našim pohodnikom predstavili še bolje. Prepričan sem, da bo dolga leta in desetletja v veselje in pomoč generacijam ljubiteljev nekoristnega, a tako lepega sveta!

ANDREJ STRITAR, urednik

Prostranstvo Karnijskih Alp; Pesarinski Dolomiti: desno Terza Grande, levo skupina Clap Grande

Konjski špik (desno spredaj), v ozadju skupini Sernia in Grauzarie (desno) in Zuc dal Bora (levo)

An aerial photograph of a mountain range. In the foreground, a village with several buildings and a winding road is visible. The middle ground shows a large, rocky mountain peak with a small lake and a forested slope. The background features a series of blue-toned mountain ranges under a clear sky.

SEVERNA VERIGA OD TRBIŽA DO LONIC

1

Ojstrnik

Najvzhodnejši karnijski dvatisočak

Popotovanje po Karnijskih Alpah bomo začeli na skrajnem vzhodu gorovja, blizu slovenske meje. Ojstrnik/Osternig/Monte Osternig je najvzhodnejši vrh Karnijcev, ki še preseže 2000 metrov. Tako ime so mu dali prebivalci Ziljske doline, saj je vrh ostrejši videti od severovzhoda. Ime v bistvu ni povsem ustrezno, saj je gora dokaj kopasta. Je del dolgega grebena na meji med Italijo in Avstrijo, ki se na vzhod kmalu položi in do Trbiža – razen Zahomca/Monte Acomizze/Schönwipfla, 1813 m, Kopinja/Kapinberg/Monte Capin, 1736 m, in Gorjanskega vrha/Monte Goriane/Goriacher Berg, 1689 m – ni pomembnejših vrhov. Gora je večinoma gozdnata in travnata, skalnih predelov je komaj kaj.

Na pobočjih gore leži več planin, ki so večinoma dostopne po gozdnih cestah, in nekatere so že prava počitniška naselja. Na zahodnem robu gore je sedlo Lom/Sella di Lom/Lomsattel, 1460 m, (gostišče Starhand Hütte), pod njim je na avstrijski strani planina Dolinca/Dolinza Alm, na južni strani Ojstrnika je Bistriška planina oziroma Bistriško sedlo/Sella Bistrizza/Feistritzer Alm, 1720 m, (poleti deluje manjše gostišče Schönwipfel Schutzhaus). Južno od Bistriškega sedla je travnati vršič Gozman, 1804 m, pod njim je cerkva Marija Snežna/Madonna della Neve/Maria Schnee, 1750 m. Z južne strani pridemo na sedlo Lom po dolini Ukve/Valle di Ugovizza. Makadamska cesta skozi je pogosto izpostavljena zemeljskim podorom. Na višini 1406 metrov stoji na poseki sredi gozda prenovljena kočica Nordio-Deffar.

Razgled z vrha proti Mangartu

Ker so tereni gozdnati in prepredeni s travniki, je možnost vzponov tako z avstrijske kot italijanske strani cela množica. Naš pristop bo potekal

NADMORSKA VIŠINA

2050 m

VIŠINA IZHODIŠČA

1210 m

VIŠINSKA RAZLIKA

840 m

ZAHTEVNOST

Nezahtevna označena pot

IZHODIŠČE

Parkirišče pri razcepu poti na sedlo Lom/Sella di Lom in Pleče

Do sem pridemo iz Kranjske Gore skozi Trbiž in po lokalni cesti po Kanalski dolini do zaselka Ukve/Ugovizza, od tam pa desno na sever po gorski cesti do izhodišča.

ČASI

Izhodišče–Ojstrnik 2–2.30 h

Ojstrnik–sedlo Pleče–izhodišče
1.30–2 h

Skupaj 3.30–4.30 h

KOČA

Rifugio Fratelli Nordio e Riccardo Deffar, 1406 m, +39 320 815 10 52

SEZONA

Od maja do novembra

ZEMLJEVIDA

Alpi Giulie Occidentali Tarvisiano, Tabacco 019, 1: 25.000

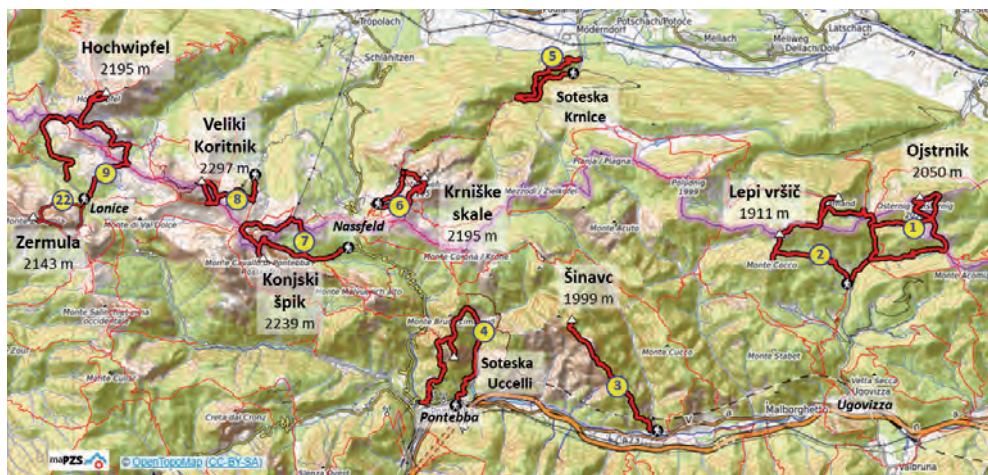
Naturarena Kärnten - Gaital - Gitschtal - Lesachtal - Weissensee - Oberes Drautal, Freytag & Berndt, WK 223, 1: 50.000

z južne strani, kjer vodi na goro več markiranih poti, pri čemer bomo šli po eni gor, po drugi pa dol. Ojstrnik je tudi priljubljen cilj gorskih kolesarjev in turnih smučarjev. Ker v okolici ni višjih vrhov, je izreden razglednik. Z vrha bomo videli tudi daleč na zahod, kamor nas bodo vodile prihodnje ture v vodniku.

UZPON

S parkirišča gremo severno po ozki cesti (zapornica, razpotje), dokler se cesta ne približa potoku, kjer na levi opazimo leseno tablo z oznako za pešpot do koč. Prečimo potoček, stopimo v gozd in se vzpenjamo ob potoku Ukva. Precej strma pot se priključi makadamski cesti, ki desno pripelje iz doline (levo lep slap). Čez most nadaljujemo zložno do koč Rifugio Nordio-Deffar, 1406 m, z razpotjem.

Pod koč na vzhodni strani sledimo travnatemu kolovozu, prečkamo potok in na poseki poiščemo označeno pot (možici), ki ji sledimo skozi gozd do razpotja. Sledimo poti št. 403 – Visoka Karnijska pot, ki nas vodi sprva v okljukih, višje pa v zložnem vzponu na Bistriško planino, 1720 m.

Pred kočami na razpotju izberemo pot št. 481, ki vodi po južnem travnatem pobočju Ojstrnika. Na naslednjem bližnjem razpotju zavijemo levo in se složno vzpenjamo, sprva po zagruščeni, višje pa po udobni travnati mulatjeri. Z nje stopimo na uhojeno bližnjico (markacija). Mimo manjše kamnite vojaške utrdbe smo kmalu na vrhu s skrinjico in vpisno knjigo. Na vzhodnem »predvrhu« stoji križ.

SESTOP

Z vrha na Bistriško planino sestopimo po poti vzpona ali vzhodno po poti št. 482. Nadaljujemo južno po poti št. 403 oz. poti št. 507 do kapelice Marije Snežne, 1750 m. Od tu se spuščamo po strmem travnatem pobočju med redkimi visokimi smrekami na sedlo Pleče/ Sella Pleccia (razpotje poti). Sledimo poti št. 507a zahodno v gozd, nižje zavijemo severno in prečimo več manjših grap v strmem svetu. Daljše prečenje v rahlem spustu desno nad potokom Pleče/Torrente Pleccia nas pripelje do žičnate ograje. Nižje jo prestopimo, pod manjšo leseno kočo v strmejšem spustu stopimo na cesto ter po njej in ob potoku Pleče v nekaj minutah pridemo na izhodišče. ●

Kapelica Marije Snežne, zadaj vrh

Avtorji fotografij

Habjan, Miha: str. 296.

Habjan, Vladimir: str. 21 zg., 23 obe, 24, 29, 43, 44, 46-47, 48, 50, 61, 72, 73, 74, 75, 79, 82-83, 87 zg., 92, 93, 98-99, 105, 114, 116-117, 120, 121, 126, 128-129, 131, 138, 141, 148 zg., 153, 160-161, 164, 165, 176, 179, 190 sp., 193, 197 obe, 198, 207, 215 sp., 220, 224, 225, 231, 235, 241, 243, 248-249, 250, 253, 255, 258, 259 sp., 266-267, 270-271, 274, 275, 276, 278, 281, 282-283, 284, 285, 286, 289, 291, 293, 294, 295, 297 obe, 298, 304, 307, 311, 312, 313, 315, 317, 320, 322, 323 zg., 324-325, 330, 331, 332, 336-337, 338, 339, 341 sp., 342-343, 344, 345 obe, 347, 349.

Horvat, Franci: str. 52-53, 56, zadnja platnica.

Lenarčič, Matevž: str. 17, 38-39, 102-103, 110 zg., 135, 140, 166-167, 173, 174.

Mušič Habjan, Irena: naslovnica, str. 20, 21 sp., 22 obe, 42, 49, 51, 54, 65, 66, 68-69, 70-71, 76, 80, 81, 84, 87 sp., 91, 94, 95, 97 sp., 100, 101, 108, 110 sp., 111, 115, 118, 122-123, 124-125, 127 obe, 142-143, 144, 146, 148 obe sp., 149, 150, 151, 152, 156, 162, 168, 169, 172, 182, 184, 186, 194, 200, 201, 203 obe, 206, 214, 215 zg., 219, 222-223, 226-227, 228, 232, 233, 237 obe, 238-239, 240, 242, 244, 245, 247, 251, 252, 254, 256, 257, 259 zg., 260, 262, 263, 264, 265, 268, 272, 277, 279, 280, 287, 288, 290, 299, 300, 301, 302, 303 obe, 306, 308, 309, 314, 316, 318-319, 323 sp., 326, 327 obe, 328, 329, 333, 334-335, 341 zg., 346, 348.

Naglost, Oton: str. 14-15, 55, 57, 58-59, 60, 62-63, 64, 85, 86, 88-89, 90 obe, 97 zg., 104, 106, 107, 134, 136, 137, 145 obe, 154-155, 157, 158, 170-171, 175, 177, 178, 180-181, 188-189, 190 zg., 192, 195, 196, 199, 204-205, 209 obe, 210, 211, 212-213, 216-217, zadnja platnica.

Pogačnik, Vid: str. 40-41, 78, 96, 113, 119, 130-131, 132-133, 208, 273, 340.

Stritar, Andrej: str. 229.

Vladimir Habjan, Irena Mušič Habjan
KARNIJSKE ALPE
Med Julijci in Dolomiti
Druga, dopolnjena izdaja

UREDNIK

Andrej Stritar

UREDNIK PLANINSKE ZALOŽBE

Vladimir Habjan

STROKOVNI PREGLED

Vid Pogačnik

LEKTORIRANJE

Sonja Čokl

ZEMLJEVIDI

Andrej Stritar

PREGLEDNI ZEMLJEVID

Peter Šilak

TEHNIČNI UREDNIK

Emil Pevec

OBLIKOVANJE

Mojca Dariš

PRELOM

Meta Žebre

TISK

Schwarz print d. o. o.

Ljubljana

IZDALA IN ZALOŽILA

Planinska zveza Slovenije

Ob železnici 30a | SI-1000 Ljubljana | www.pzs.si | info@pzs.si

Ljubljana, 2026

EVIDENČNA ŠTEVILKA ZALOŽBE

616

ZA PLANINSKO ZVEZO SLOVENIJE

Martin Šolar

NAKLADA

500

Brez pisnega dovoljenja Planinske zveze Slovenije so prepovedani reproduciranje, distribuiranje, javna priobčitev, predelava ali druga uporaba tega avtorskega dela ali njegovih delov v kakršnem koli obsegu ali postopku, tudi fotokopiranje, tiskanje ali shranitev v elektronski obliki. Tako ravnanje pomeni, razen v primerih od 46. do 57. člena Zakona o avtorskih in sorodnih pravicah, kršitev avtorske pravice.